

La ceramista Annick Galimont, treballant el gres a la seva botiga-taller.

Jan i Jaume Domènech, amb els rellotges que restauren a l'Antic Daró.

Ariadna Reche
LA BISBAL D'EMPORDÀ

REPORTATGE

■ Coneguda arreu per la tradició ceramista, la ciutat empordanesa de la Bisbal d'Empordà és, des de dijous, la primera ciutat artesana del continent europeu, un reconeixement que atorga el World Craft Council. El municipi, que ha aplegat ceramistes des de fa molts anys per la riquesa en argila de la zona, s'ha convertit en un viver d'artesans de diferents oficis. Molts es concentren a una de les artèries principals de la localitat: el carrer de l'Aigueta.

Aquest és el cas d'Annick Galimont, que des del 2005 fa peces ceràmiques a mà amb gres. La professió va sorgir de l'afició. «Al principi era un hobby, però m'hi vaig enganxar», explica. «Amb la crisi em vaig quedar sense feina i volia començar des de zero i dedicar-me a alguna cosa que m'agradés», afegeix. Des del 2017, té la seva pròpia botiga-taller a la Bisbal. És una caseta al número 72 del carrer de l'Aigueta, que en instal·lar-s'hi va pintar de blau. «La botiga funciona bé», assegura. Ven al detall amb «produccions petites i ben fetes», a restaurants i particulars; diu que no vol créixer massa perquè ho fa tota sola. Al taller també organitza sessions formatives a mida.

Atraure artesans

A la Bisbal, Galimont s'hi va traslladar atreta per la tradició del nucli i per una campanya impulsada pel consistori que posava algunes facilitats als petits artesans. «Van venir amb la meua família i em va enamorar», recull. Al principi, es va trobar amb algunes dificultats legals perquè no hi havia una especificació per ceramistes artesans, sinó que se l'englobava dins els industrials i li era difícil poder complir amb els requeriments. Gràcies a aquest entrebanc, el consistori bisbalenc va impulsar la modificació de la normativa catalana. Galimont ha obert ara un pre-

Arrelats al territori. Ceramistes, mestres rellotgers, fusters o restauradors són alguns dels artesans que conviuen a la Bisbal, una localitat que atrau clients que busquen tornar a consumir peces singulars i úniques creades a consciència. La majoria de tallers estan recollits al carrer de l'Aigueta, una de les artèries principals del municipi i on es pot anar saltant de botiga en botiga per veure com treballen i quins productes ofereixen.

La ciutat dels artesans

► La Bisbal d'Empordà, reconeguda fa poc com a ciutat d'artesanía a escala internacional, aplega multitud de professionals d'oficis diversos que aposten per recuperar l'art dels productes fets a mà

cedent i, des que es va instal·lar a la Bisbal, tres ceramistes artesans més l'han seguida, obrint tallers-botiga, i n'hi ha dos més en camí.

Recentment, la Bisbal ha iniciat una campanya per atraure tota mena d'artesans amb bonificacions per obrir tallers-botiga i preservar la tradició. Lluny d'estar preocupat perquè els oficis desapareguin, Joan Vila, president de l'Associació Ceramistes, diu: «Veig que passa el que

ha passat sempre. No hi ha d'haver necessàriament relleu generacional, perquè molts artesans venen de fora».

A pocs metres de la seva botiga, n'hi ha una altra plena d'artefactes fets de fusta d'olivera, roure i castanyer de la zona. És Decobruc, ubicada al número 16 del mateix carrer. Els objectes que conté l'establiment són obra de Santi Matas, perruquer de professor i fuster autodidacte des

de fa gairebé una dècada. Matas diu que ha descobert la seva passió recol·lectant troncs inerts per convertir-los en làmpades, miralls, biom-bos o escultures, entre d'altres. A la seva botiga, es respira la calma que emana la natura. Tant ell com la seva parella, Aloha Giner, detallen que el client fort és l'estranger. «Valoren més el producte fet a mà; aquí la gent ho troba car i no es fa a la idea de la feina que hi ha al darrere», afirma

Matas.

Al principi feia les peces des del garatge de casa. Però per poder assolir un volum de producció que ha anat augmentant, s'han traslladat a viure a un mas a Corçà, on Matas s'ha muntat un taller més gros i té un parell d'ajudants. «Treballem només amb producte de la zona, perquè no té sentit que els productes facin tantes voltes», afirma l'artesà. Els dissenys són propis i mira que no tinguin similituds per recuperar la singularitat de l'origen. «Cada regió hauria de tenir les seves coses, ara trobem a tot arreu el mateix i no té gens de gràcia», reflexiona.

També a la Bisbal, però establert més als afores -al carrer del Sis d'Octubre de 1869-, hi ha dos mestres rellotgers artesans especialitzats en models antics: des del segle XVII i fins al segle XX. Són pare i fill, Jaume i Jan Domènech. En Jaume repara rellotges de peu i de paret i en Jan, de butxaca i de polsera. També operen amb el model de taller botiga i participen en fires d'arreu del món. «En tota la província de Girona som quatre o cinc que fem aquest ofici», relata en Jaume, que ha reparat rellotges singulars i de gran envergadura com el de l'Ajuntament de Cornyà o el de la torre de les hores de Peratallada, entre d'altres. Tots dos es van formar a l'Institut Mare de Déu de La Mercè de Barcelona, l'única escola de rellotgeria oficial de l'Estat.

En Santi Matas i l'Aloha Giner, a la botiga Decobruc que regenten al carrer de l'Aigueta.

ANIOL RESCLOSA